

Ordføreren (Maegaard): Den højtærede Forsvarsminister udtalte ved Slutningen af sit Foredrag saadant noget som „den ret langvarige Behandling“, dette Lovforslag havde været Genstand for, og i Begyndelsen af sin Tale var Ministeren inde paa, at naar det havde været nødvendigt at forandre Tidspunktet den 1. April til den 12. Maj, var det bl. a. og maaske særlig begrundet i den Behandlingsmaade, Forslaget havde faaet i Rigsdagen. Jeg har været Formand for Udvalget her i Landstinget og maa hævde, at det er saavel et Tings som et Udvalgs Ret til enhver Tid at behandle et Lovforslag saa længe eller saa kort, som det finder det nødvendigt. Hvis den højtærede Minister havde ønsket Lovforslaget vedtaget tidligere, havde det været mere hensigtsmæssigt, at Lovforslaget var blevet forelagt tidligere, eller at der var sat et andet Tidspunkt for Lovens Ikrafttræden, thi findes der indenfor de enkelte Grupper i de 2 Ting Ønsker om en nærmere Undersøgelse, Krav, som ønskes opfyldte, er det efter min Opfattelse ikke Praksis, at man tilsidesætter saadanne Krav, men at man saa vidt muligt opfylder dem. Dette er sket i Landstingets Udvalg; men har bøjet sig for de Ønsker, der har været fremsatte, man har stillet Spørgsmaal og faaet dem besvaret og undersøgt disse Besvarelser, og Udvalget har efter min Opfattelse ikke kunnet færdiggøre sit Arbejde ret mange Dage før det er sket. Jeg mener tillige, at de 2 Maaneder, der nu er til Gennemførelsen af Lovens Bestemmelser, vil være lige saa værdifulde til dette Arbejdes Udførelse som de 3 Maaneder fra 1. Januar til 1. April, og da Lovforslaget først blev fremsat i Rigsdagen henimod Slutningen af Aaret 1919, kort før Jul, kan jeg ikke tænke mig, at det var Forsvarsministerens Mening, det skulde være færdigbehandlet paa det Aarstal.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa yderligere at omtale Lovforslagets Bestemmelser. Kun vil jeg sige med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), og som ogsaa blev omtalt af den højtærede Forsvarsminister, nemlig hvorvidt det havde været praktisk at opretholde Fæstningsartilleriregimentets Rammer af Hensyn til en senere Benyttelse af dette Befalingsmandspersonale, at jeg har den Opfattelse, at forsaavidt det ved en kommende Hærorfning vil være ønskeligt, ja paakrævet at benytte svært Fodartilleri,

saa er dette Befalingsmandspersonale, som danner det nuværende Fæstningsartilleriregiment, det eneste, vi for Tiden har i Hæren, der kan overtage disse Stillinger. Men paa den anden Side gaar jeg ud fra, at dette Personale ikke afskediges; muligvis benyttes det en Tid andre Steder, men hvis Forholdene kræver det, kan det atter blive til Raadighed for dette svære Fodartilleri, hvis det en Gang igen oprettes. Om det i Mellemtiden har gjort Tjeneste i en anden Artilleriafdeling eller paa anden Maade, kan jeg i og for sig ikke se der er nogen større Gene ved.

Med Hensyn til Avedørebatteriet kan jeg sige til den højtærede Forsvarsminister, at det er min Opfattelse, at Partiet Venstre ser paa dette Batteris eventuelle Nedlæggelse, hvis det civile Liv stiller Krav derom, paa samme Maade, som vi ser paa den indre Fortrække af Kystbefæstningsanlægene. I det Øjeblik der bliver stillet berettigede Krav eller Ønsker om disse Anlægs Overgang til civilt Formaal, til Benyttelse indenfor Civiletaten, vil Partiet Venstre — og det samme gælder altsaa med Hensyn til Avedørebatteriet — være villigt til Forhandling herom.

Piper: Den højtærede Forsvarsminister udtalte sig, som om han mistvivlede om, at jeg havde Ret, naar jeg havde betvivlet, at de 200 000—300 000 Kr. vilde blaa til til Transporten af Skytset. Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det vilde nok gaa med disse Tal ligesom med mine andre Beregninger. Men Forsvarsministeren udtalte sig bagefter i modsat Retning, idet han sagde, at det vilde maaske nok gaa her ligesom med andre Overslag, at de ikke vilde holde Stik. Men saa forstaar jeg ikke, at Forsvarsministeren kunde sige, at det kunde gaa her med disse Tal som med mine andre Beregninger. Derimod tror jeg, at Forsvarsministerens Beregninger om at spare 1³/₄ Mill. Kr. for Statskassen ved Nedlæggelsen af Fæstningsartilleriregimentet sikkert vil vise sig at være et Blændværk. Jeg er i alt Fald ikke sikker paa at kunne finde denne Besparelse paa Statsregnskabet, naar det til sin Tid træder frem; jeg vil antage, det bliver et langt mindre Beløb, der herigenem vil spares.

Den højtærede Minister sagde, at det, der nu skete, var nøjagtig det samme, som vilde ske i 1922, hvis man fulgte Forsvarslovene af 1909; der var slet ingen Menesker, der i saa Fald havde tænkt paa at bortsprænge de Betonkonstruktioner, som